

Hasan Kaplan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acemi Yosma

anam mısın bacım mısın sevgilim misin
ülkem mi seçemiyorum
vahşi bir şehvetle
hoyratça hırpalanmalarda bedeninin
ne verebilirim sana
ilk bakışta oyun oynamaya gelmiş çocuk izlenimi veren
parkın utangaç acemi ürkek yosması
çiçekçiden bir gül bir karanfil
yada bir şiir yazsam
romantik aşıklar gibi
dindirir mi hoyratça dişlenen
körpe bedeninin göğüslerinin acısını
ne verebilir ki sana gelip geçenler
kendine bile yabancılaşmış bu kentin insanları
acıyan ayıplayan nefret eden
bir de şehvet dolu aç bakışlarından başka
susuyorsun uzun uzun
bir yerleri bir şeyleri dinler gibi
çaresizlik resimleniyor yüzünde
hangi ressamın fırçası silebilir
çaresizliğin resmini yüzünden
susuyorsun
bir şeyler arar gibi şaşkın soru soran gözlerinde
yangınların izi yansıyor yaşama
bir de uzun hırpalanışlarda
boğup yüreğine hapsettiğin çığlıklarının
ne güzel sarı saçların vardı omuzlarına dökülen
neden kestir
kısa saçlardan mı hoşlanıyor artık müşteriler
söyle ne yaptılar sana öpüşlerin soğuk
eski şefkatini yitirmiş dudakların
üşüyorsun iliklerini donduruyor karanlık ve yalnızlık
bir el arıyorsun avuçlarında
karanlıklarda bir çift dost göz
tüylerini ürpertiyor
iğrenç bir şehvetle bedenini saran kollar
bırak bir bir solsun neonlar
sen güneşe sakla gözlerini üşümüslüğünü
bir de gülüşünü

Hasan Kaplan

Adalet ve Cinayet

ADALET VE CİNAYET

her gece şafak sökerken
bir insan doğar
 çığlık çığığa
bir insan da boğazlanır
 adale adına
 sessizce
ben her gece şafak sökerken doğar
her gece şafak sökerken ölürüm
her şafakta
 yalnız benim ölüşüm
engellemiyor ki
 adalet adına işlenen bu cinayetleri
oysa ben
her şafakta herkes için ölürüm
kimse ölmesin diye

Hasan Kaplan

Anlamsızlık

ANLAMSIZLIK

I

uçurumlar büyüyor içimde
kayalar çığlar kopuyor
zirvelerinde yüreğimin
gözlerimin denizlerinde
gemiler yolculuklara çıkıyor
hiç varılamayan limanlara

sözcükler mi anlamsızlaştı
yoksa dillerimiz mi farklı
uyuya kalmışım
ne zaman değişti iklimler
hep dolu yağıyor
hep kar hep fırtına kasırga neden

II

şiiirler de anlamsızlaşıyor artık
üzerine titrediğim sözcük oyaları
kalem protestolarda
resimleri bir sır gibi saklıyor albümler
anlaşılmazlığın yolculuklarındayız
nedenlere nasıllara niçinlere asılı yürekler

oturmamış duygular mıydı bir çırpıda söylenen
tetikte mi tutuluyordu hep tepkiler
ufukları bir hisimla saran
renkten renge giren bu öfke ne
açıklama bekleyen bir şeyler varken
lanetler yağdırmak çözüm mü

Hasan Kaplan

Bağışla Anne

BAĞIŞLA ANNE

atomize bir toplum olduk
yalnızlıklarımızı bürünüp
sırtımızı döndük
kendimizden başka her şeye
varsa yoksa günü kurtarıp
hoş geçirmek oldu
tüm kaygımız zamanı

bencil bir toplum olduk gitgide
metalaştırdık merhabaları
gülümsemeler neyin hesabına
kaygıyla bakar olduk
günaydınla gülümseyen yüze
sevgiyi seviyesiz bir yalana dönüştürdük
çocukların bile inanmadığı

dostluk,güven,sevgi,aşk,sadakat
bir joker kartı
oynadığımız hayat kumarında
sıkça kullandığımız

ben yokum bu oyunda anne
artık hayatta karşılığı yok
tüm öğrettiklerinin
yoruldum
yoruldum anne
hep ebe
hep çirak çıkartılmaktan
bağışlaaa

ANKARA 13,04,2005

Hasan Kaplan

Benim Sevdiğim

SEVDİĞİM

benim sevdiğim
özlem uyutur
sevda büyütür
saksılarında yüreğinin

benim sevdiğim
mutluluk düşler
umut işler
gergeflerine yüzünün

benim sevdiğim
sevgi arar
hüzün tarar saçlarında

benim sevdiğim
sahi nerede benim sevdiğim

Hasan Kaplan

Benzeş

BENZEŞ

neden
her çarmıha gerilişimde
hep İsa'ya benzetirler beni
oysa ben
Spartaküs gibi hissederim kendimi

Hasan Kaplan

Bir Goncadır Dudakların

BİR GONCADIR DUDAKLARIN

bir goncadır dudakların
gözlerimde belirli belirsiz açan
soldurmak isterler
her gece kan uykularımda
nerede
soğuk iklimlere mi gitti şimdi sevgiler

Hasan Kaplan

Bir Kente Ağıt

bir kentte yaşıyorum
ölsem kimsenin umursamadığı
kendine bile yabancılaşmış
insanlar arasında
harkes kimliksiz
nereden gelip
nereye gittiğini bilmemekte
yüzler boş bir bulvar panosu
gözler dipsiz birer kuyu
soğuk asık ve donuk
ya kuşlar
kuşlarına ne oldu bu kentin
güvercinlerine
kumrularına
nerede Bülbülderesi'nin bülbülleri
biliyorum boşuna
boşuna bir arayış benimkisi
sadece sokaklara verilmiş
bir isimden öte birşey değil artık
bu kentte kuşlar
beton yığınları
çirkin asfaltlar
berbat kaldırımlar
motor gürültüsü
eksoz dumanı
toprak tutsak edilmiş bu kentte
bir avuç apartman boşluklarına
çiçekler saksılara mahkum
ağaçlar onurun son savaşçıları sanki
kaderine yenilgi yazılan
İncesu deresi bir kanalizasyon
eski haritalarda ince bir çizgi artık
topyekün intihar ediyor bu kent
duyan yok
gören yok
herkes duyarsız
herkes umarsız.....

Hasan Kaplan

Birikim

sakladığım
yılların
birikimidir
içimde
bir
volkan
gibi
içten
içe
kaynayan
patladı

patlayacak

Hasan Kaplan

Böyle Bir Yaşam

BÖYLE BİR YAŞAM

bir şafak vakti düştük yola
kuşlar uyanmamıştı
yorgun geçen gecenin ardından
çiçekler üşümüş
ağlıyordu kırlarda
pusudaydı ölüm zamanlı zamansız
ay'ı perdelemişti bir bulut
tazeliğini yitirmişti
yapraklardaki çiğ damlası
şaşmamak elde mi
ne kadar anlamsızlaştığına yaşamın

bir kadın açmıştı güneşe kapısını
süpürüyordu şafağa
gecenin lanetli kalıntılarını
yüzünde yorgunluğu gecenin
saçları yerlerde sürünüyor

bir bebek ağlıyordu bir yerlerde
aldatılmayı kabullenmeyip
atarak ağzından yalancı memeyi

kızmamak elde mi
soğuk dudaklarıyla ölümün
her gece alnımdan öpüp
yüreğimi yoklayışına

Hasan Kaplan

Bu Bir Yürek

BU BİR YÜREK

Hadi al
Bu bir yürek
Sıcak
Şamimi
İçten
Fesat
Soğuk
Tertemiz
Berbat
İnsana dair ne varsa
Her şey var içinde

Al avuçlarında sımsıkı tut onu
Güzellikleri güzellik katsın güzelliğine
Olumsuzluklarını sana dönüştür
Ne olur kaşyıp kanatma yaralarını

Hasan Kaplan

Bugün Yoksun

Bugün yoksun
sessiz sokakları yüreğimin
bir kedi geçse karşı kaldırımdan
yüreğim ağzımda. korkuyorum

Bugün yoksun
inadına sönmüş bütün ışıkları kentin
zifiri bir karanlık fethetmiş
çekip almış gökyüzünden yıldızları

Bugün yoksun
ilkbahar yağmuru değil sanki
korku ve hüznün yağıyor Ankara'ya

Bugün sen yoksun
sen yoksunda ben var mıyım sanki

Hasan Kaplan

Çalınan Gülüş

çaldılar yüzümden gülüşümü
şimdi bir iğreti sarhoş sigarasıdır
dudaklarımda tebessüm
suskunluğunda yüzümün
güneş parçalanır duvarlarında
ölümlere sığınıyorum çaresiz
bir de anılara
susuşlar öldürecek
öldürecekse beni
peki kim ödeyecek diyetini ihanetin

Hasan Kaplan

Don Kışot

kaç mevsim geçti
dört duvar kaç bahar kaç kış
karaya oturmuş gemi gibi beklediğim
kaç mevsim geçti
omuzlarım bıçak yarası
dişlerim kırık
mendiller gözyaşı
mendiller kan
ellerim özlem
saçlarım hüznün kokar
kuş uçmaz çiçek açmaz
sabah olmaz gecelerdeyim

yanaklarımdan öpülüp
su dökülmüştü ardımdan
bir ben miyim sorumlusu
hep bana çıkartılır faturaları
yaşanan acıları
akbabalar didikler
yüzyıllardır döşümü
hep kan olur peşimden dökülen sular
ateş hırsızıyım ben uzay çağının

hep yanlış adreslere gider mektuplar
yanlış telefonları düşürür telefonlar
miadını doldurmuş
adres defterleri rehberlerle dolu her yanım
bir maskeli baloda çırılçıplağım

ey güzel düşler yüce sevda
delikanlı umut söyleyin
çocukların gülüşü için
anaların yüzü için
kızların güzel gözü için
söyleyin
neden karda kan izleri

Martılar da konmuyor artık üstüme
okyanusta unutulmuş bir adayım
ne fırtınalardan yolunu şaşırmış
bir balıkçı teknesi uğruyor
nede bir gemi geçiyor açıklarımdan
her sabah
gözlerim ufukta doğuruyor güneşi
her akşam batırıyor gözyaşlarıyla
yakamozlar bile artık yabancı bana
yunuslar da gitti
köpekbalıkları dolaşüyor çevremde
sonsuz yol yolcusuna
marjinale çıktı adım
karanlık dehlizlerinde yürüyormuşum
bir labirentin

ama ışığı görüyor gözlerim
nesli tükenmiş
Don kişotu'yum ben yirmi birinci yüzyılın

Hasan Kaplan

Erek ve Özveri

EREK VE ÖZVERİ

Spartaküs yürüyor en önde
Spartaküs ölür müydü
sonunda köleliğin sonu olmasa
Ferhat deler miydi dağları
dağların sonunda Şirin olmasa
ya ben ya ben
ölür müydüm böyle kısa günde bin kez
sonunda sana kavuşmak olmasa

Hasan Kaplan

Gerçek ve Düş

DÜŞ VE GERÇEK

her gece
neler görmem ki düşümde
hiç bitmese diyorum
bu güzel düşler
sabah uyanıp ta
yüzyüze geldiğimde acı gerçeğe
safkan Arap Altından inip
Merzifon Eşğine binmişe dönüyorum

Hasan Kaplan

Geri Ver

GERİ VER

Hani vermiştim ya
geri almak üzere
seni sana
Sensiz olamıyorum
ver seni bana

Hasan Kaplan

Gidiyorum

GİDİYORUM

ödedim yaşamın
tüm diyetlerini
şimdi gidiyorum
yolumun nereye çıkacağını bilmeden
henüz yazılmadan
son şiirin en güzel dizesi
belki de
ben çoktan terk etmiş olacağım bu kenti
sırtıma saplanmış gözlerle

hani derler ya
hayat kırkıktan sonra başlar
kırka merdiven dayadık
yarım düzine yıldır
sanmam
kırktan sonra da
bir halt olacağını
ben yine yollarda olacağım
sırtımda kanayan gözlerle

Hasan Kaplan

Güneşin Çocukları

GÜNEŞİN ÇOCUKLARI

tutkuyla koyulduk
uzunca bir yürüyüşün yollarına
yüreğimizle kuşatıp fethederek kentleri
doklarda çekiç sesleriyle açıldık
maceralı deniz yolculuklarına
alnımızı dağlara verip
yağız bir atlı gibi dolaştık bozkırlarda
ayı gümüş bir tepsi gibi önümüze serip
kadehlerde yudumladık güneşi
o gün bugündür
damarlarımızda ateş dolaşır
güneşin çocukları derler bize

Hasan Kaplan

Hadi Gel

Hadi gel.
Gelmezsen baharda gelmez.
zemheri ayazları yakar
tomurcuklarını yüregimin
Hadi gel
gelmezsen kuşlar da gelmez
Ölüm sinmiş
ören yerlerine döner bu kent
Akbabalar ve baykuşlarla okunur
künyesi bu kentin
Hadi gel
Bak mevsimsiz
bir bir göç ediyor kuşlar
Bak boynunu büktü saksıdaki petunya
Fesleğenler matem kokuyor
İntihar ediyor sardunya
Hadi gel
Gelmezsen
çiçek katiline çıkacak adın
Bir mavzer patlar bir yerlerde
Kantar sol yanım
ben ölürüm
sen ölme

Hasan Kaplan

Hayal

HAYAL

Hayalden yola çıkmalı insanlık
daha güzel bir dünyanın hayalini kurarak başlamalı işe
Bir bir boyayıp saksı yapmalı bütün miğferleri
Sonra bütün tanklar eritip
çocuk bahçelerinde salıncağa dönüştürmeli

Hayalden yola çıkmalı insanlık
öpücükten çocuk
buğdaydan ekmek
çamurdan tuğla
tuğladan bina
inekten süt yapar gibi yapmalı

Hayalden yola çıkmalı insanlık
kuşatarak tüm kalelerini zulmün
son vermeli karanlığın saltanatına
emeğiyle elde etmeli herşeyi
güzelliğe, yaşama, insanlığa dair ne varsa

Evet hayalle başlamalı her işe insan

Hasan Kaplan

Hep Sana

HEP SANA

hep sana çıkıyor yollarım
ne kadar bağlasalar da düğüm düğüm
hep sana takılıyor düşlerim
sende son buluyor korkularım
ne kadar çökerse çöksün karabasanlar
hep sen söndürüyorsun
yüreğimdeki ateşi
sen dağıtıyorsun
yüreğime çöken sisi
bu yangın
bu timsah barındırmaz bataklıklar içinde

haydi tut elimi
götür beni ışık huzmesine
öyle çok kaldım ki karanlıkta
korkuyorum bu bir ılgım mı

haydi yaklaş
başımı omzuna koyayım
- "serde erkeklik var"mış boş ver
ağlamak istiyorum dizlerinde sırlıslık
belki çorak toprağı deler çekirdek
gözyaşlarımın gücüyle
haydi okşa ayaz yanığı yanaklarımı
öp kızıl kan içindeki patlak dudaklarımı
sil ki gözyaşlarımı gülsün çocuklar

Hasan Kaplan

Hep Sen

hep sen varsın
sevdamda
kavgamda
işimde
aşımda
düşümde
ölüm çek git
dolaşma artık başımda

Hasan Kaplan

Huy

gecenin en karanlık anında doğurmuş anam beni
güneşin doğuşuna en yakın zamanda
hırçınlığımı gecenin karanlığından
özgürlüğe tutkumu da
güneşin doğuşuna
en yakın zamanda doğuşumdan almışım
bu huy bende sürüp gidecek
ta ki ben yeryüzünden
çekip gidinceye dek
hırçın ve özgürlüğe tutkun süreceğim yaşamım

Hasan Kaplan

Karar

KARAR

"En kötü karar kararsızlıktan iyidir"
yanmaksız her ikisi de
hatalarına yanarsın
çaresizliğine yanacağına

Hasan Kaplan

Korkak

KORKAK

kapattın gözlerini
karanlıktan korktun
açtın
gördüklerinden korktun
kapattın korktun
açtın korktun
ne korkak şeysin be kardeşim

Hasan Kaplan

Martı

MARTI

- Martılarla tutkun Hülya'ya -
martı olmak isterdim
bir mevsimlik
altımda mavi deniz
üstümde mavi gök
kanat çırpmağ isterdim
mavilikler içinde

martı olmak isterdim
bir mevsimlik
yaşamın sonsuz maviliklerinde
mavi göklerde süzülürken ölüp
mavi denizin
lacivert balıklarına yem olmak isterdim

martı olmak isterdim
yalnızca bir mevsimlik
bir mevsim martı olmak
bir ömre bedel

Hasan Kaplan

Milat

-Muammer Aksoy'a-

miladıdır gülüşün yaşamın
susarsan kabırır deniz
öfkelerinde boğulur güneş fırtınaların
sonra bir sessizlik kaplar yeryüzünü
ne gök gürler ne şimşek çakar
bilinmez nereye gittiği ağustosböceklerinin
ölüm bile korkar susuşlarından
artık her adım bir pusudur bir sonrakine

Hasan Kaplan

Ne Renk

NE RENK

bulutlara gizlenmiş
bir ay'dır hayalimdeki yüzün
bazen siyah
bazen ela
bazen yeşil
bazen mavidir
bilemiyorum
sahi ne renk gözlerin

ne renk saçın
tenin ne renk
sesini arıyor kulaklarım
seslerinde bir rengi vardır
sesin gülüşün ne renk

ne renk yürüyüşün
duruşun
boyun ne renk
öfken sevincin
tutkun ne renk

ne renk bilemiyorum
bilemiyorum
bilemiyorum

günlerdir
bir bilinmezler denklemiyle uğraşıyor
çözemiyorum

aşk yada değil
ama seni çok seviyorum

Hasan Kaplan

Nemelazımcı

NEMELAZIMCI

ateş düştüğü yeri yakarmış
yanan benim yüregim
öyleyse bakmadan geçebilirsin
geç bakalım
daħa ne kadar kaçacaksın bu yangından

Hasan Kaplan

Ortasındayım Bir Yıkıntının

ORTASINDAYIM BİR YIKINTININ

ortasındayım bir yıkıntının
bir yanım tarih
bir yanım gelecek
her yanım zafer
her yanım yenilgi
yüzümü dönüp tarihe
yürüdüm yıkıntılar içinde geleceğe
gözlerim yanıyor
gözlerin nerede
gözlerin hani

ortasındayım bir yıkıntının
bir yanım teslimiyet
bir yanım direnç
kitabına uydurulmuş cinayetler
yaldızlı sözcüklere gizlenmiş büyük dönüşler
ihanetler "Sudaki İz"ler
"Gece Dersleri"
ve çirkef yığını içinde bir pırlantadır onur
hey onur silkiniş nerede
silkiniş hani

ortasındayım bir yıkıntının
şöyle bir karıştırıp sayfalarını anıların
yürürken bir hançer gibi
deşmek için karanlığın bağrına
geçtiğimi gördüm birkaç kez kıyıcığından ölümün
vur emirleri ölüm fermanları
kurşun sağanakları ve darağaçları
ve her gerilişimde İsa gibi çarmıha
hep Spartaküs gibi indiğimi gördüm çarmıhtan
hey neredesin hümanizm
insanlık hani

ortasındayım bir yıkıntının
karlara çıkartıyorum
Yürüdüğüm yollarda ayak izlerimi
belki
buz üstüne yazılan yazı kadar kısadır ömrü izlerimin
belki buzullardaki kadar uzun
yüzyıllar sonra bir gün
araştırmacılar bulup çıkartırlarsa
kar altındaki ayak izlerimi
en büyük ödülüm olacaktır benim
bir gün çocukların ders kitaplarının
bir köşesinde konuk olmak

şimdi ortasındayım bir yıkıntının

Hasan Kaplan

Ölüm de Güzeldir

ÖLÜM DE GÜZELDİR

böyle bir yaşam
bir bilinmezlik
bir hesaplaşma
kendinle
insanlarla

bir yargılama
sanığı kendin
sorular
sorular
sorular
ve kördüğüm olmuş sorunlar
peki nereye kadar
ne zamana kadar taşıyacaksın
bütün bunları

haydi ne duruyorsun
bırak kendini boşluğa
son bulsun
bu sonsuz bilinmezlikler
sonsuzluğa ulaşarak
ne kadar da özlemiştin
bir zamanlar
gökyüzüne asılı yıldızları
işte duruyor orada
haydi uzan
haydi tut
haydi bırak kendini boşluğa
sonsuzluğun sonsuzluğuna

Hasan Kaplan

Ölüme Çeyrek

I

kendini yiyor midem
ellinci gününde açlığın
ölüme çeyrek yaşıyoruz
çeyrek asırlık ömrümüzde

II

kramplarla kasılmalarda
kıvranmalarda bedenler
kokusundan iğrenir olduk
kendi soluğumuzun
ölüm nefesimizde

III

işte geldik gidiyoruz
hoşça kal ma Eskişehir
hoşça kal ma Bursa Aydın Ankara
açlıklar bedenlerde açtı
onulmaz yara

çığlıklarla doğduk
kah bir gurbet havası
kah bir sevda türküsü gibi yaşadık
hüzünlü ağıtlarla ölüyoruz

IV

acıların hesabını tutmadık
sevinçlerimiz de olmadı
hesabı tutulacak
ne bir günce bırakıyoruz arkamızdan
ne de bir anı defteri
sadece birkaç şiir
ve çeyrek asırlık ömrümüzde sürdürdüğümüz
onurlu bir kavga
birde tek sütunluk bir gazete haberi
"açlık grevi sonucu
aşırı su kaybından öldüler"

Hasan Kaplan

Sesleniş

SESLENİŞ

güneş olayım
ışıt

ısıt
yak beni
kıpkızıl kor ateşlerle alev alev

deniz olayım yut
dalga dalga
köpük köpük
hırçın ve sakin

ana olayım doğur
sıcak sevecen

özgürlük olayım
ak güvercin misali
sana tutsak

ki
anlaşıla
ne kutsal
ne yüce
erişilmesi ne güç olduğun

Hasan Kaplan

kaşlarını çatıyor babam
annem benim adıma özür dilemekte tanrıdan
şimdi görse beni
sırtlanlar elindeki
kuzular gibi paramparça
isyan ederdi
bir ömür boyu
saygıda kusur etmediği tanrısına-

V

ah ellerim
ne kadar asiymiş bana bile
reddediyor çarmıh da ki bedenimi taşımayı
nasıl da isyan ediyor
haykırıyor sessiz çığlıklarla

VI

ellerim yıldızları okşuyor
zifiri karanlık korkulu gecelerimde
hayalimdeki sevgiliyi okşar gibi
aydınlık sıcak yumuşak ellerim

ellerim güneşi kavırıyor
dünyayı ısıtıyor
bir yürek gibi
ana yüreği ellerim

ellerim buz kesiyor
ayazında karanlık eylül gecelerinin
ellerim kelepçe taşıyor
yüz karası
kelepçe yarası ellerim

ellerim umudumun gebe kadını
doğurdu doğuracak
güzel günlerin oğullarını kızlarını

VII

önce düşlerimi hançerleyip
anılarımın güzel günlerini
darağacına çekmek için
bir bir sorgulayıp yargılamak isteyecekler
-bir mum yakıp
şaşkın bakışları arasında yargıçların
adaleti arıyor masaların altında bir adam
bilen var mı
o günden beri
mahkeme salonlarındaki
masaların altında

bulunabildi mi adalet-
yayla pınarında içtiğim suyun her damlasını
gölgesini ulu çınarların
sonra meyvelerini bütün ağaçların
-annem yine kızıyordur serçelere
yedikleri için çiçeklerini kirazın-
ekmeğini buğdayın
başağını
bu yıl yine ucuza mı kapatacak tüccar
alın terini babamın
yine sövecektir
azlığına pancar parasının
"ekmeyeceğim seneye bu mereti" diyerek
köyleri sorgulayacaklar
çarığını Memed Eminin
genç kızların türkü söylemelerini pınar başlarında
bıyık burmalarını delikanlıların

denizlere uzanacak elleri
balıklara
süngerlere

her deniz gelişinde aklıma
deniz mavisi gözlerini anımsarım
anımsarım da
bir kızıl gonca açar
bir köşesinde yüreğimin
açar da
koklatmama soldurtmam kimselere

dağlara uzanacak dilleri
o güzelim dağlara
eşkiyanın kurdun kuşun
"börtü böceğin" yuvası
yiğidin kalesi dağlara
dağlar dağlar
hey dağlar

"çiğ tutar dorukların rüzgarların"
koynunda uyur güzel günlerin şafağı
-"dağlarına bahar gelmiş memleketimin"
"haber var mı"
çarmıh falaka manyeto
"haber var mı"
hücre kör karanlık duvarda kuruyan kan

VIII

"haber var mı"
çarmıh falaka manyeto
"haber var mı"
hücre kör karanlık duvarda kuruyan kan
bir çift ak güvercin uçurmuştuk
yaşamın sonsuz maviliklerine

barış adına
dostluk adına
yaşam adına
karınca orduları gibi yürürdük
yaşamın güzelliklerine doğru
önümüze çıkan her engelde
ölümüne yaşam köprüleri kurarak
barış adına
dostluk adına
yaşam adına
şimdi güneşten bantlarını alınlarına sarıp
harakiriye soyunuyor
kamikazeleri yüreğimin
barış adına
dostluk adına
yaşam adına

IX

sonra en büyük
en güzel gizime
çocuklara uzanacak elleri
vermem anamın ak sütü için
çocukların gizini
ah çocukluğum ilk gençlik yıllarım
biliyor musun
ben hiç kısa pantolon giymedim
-entari giyer bizim oralarda
okula başlayana kadar erkek çocuklar da-
on dördümde giydim
ilk deri ayakkabılarımı
her adımda paçalarım sürerdim
parlasın diye kocakarı suratını andıran
çatlak derisi ayakkabılarımın

X

ve gün doğmadan çekip gidecekler
beni anılarımla beni dağlarımla
beni çocuklarımla beni direncimle
zaferimle bırakarak
çekip gidecekler
güneş görünmeden ufukta
beni yaralarım
beni bitkinliğim
beni akan kanımla çarmıhımla
bırakarak baş başa
sahi neden hep gece girmek isterler
anılarına düşlerine güzel günlerin

XI

her gece martılar geçer düşlerimde
uzak yolculuklarına alaca şafaklarında umudun
gemilerin peşine takılır gözlerim
köpüklü sularında seyrederim yorgunluğunu
her akşam güneş batarken yüzümün
köpüklere karışır göz yaşlarım boğulurum

bu kaçınıcı bahar
kaçınıcı kuşağının geçişi
gökyüzündeki beyaz martı bulutunun
gözlerim ufukta beklediğim

bütün gemilere biniyorum limandan kalkan
bütün trenlerine terminallerin
otobüslerine otogarların
yine de hep aynı limanda hep aynı terminalde
hep aynı otogarlarda buluyorum kendimi

bir kürt mavzeri çözer mi şimdi bütün sorunları
bir Osmanlı Hançeri açar mı bütün düğümleri
bir mangal köz yeter mi bu acıyı dağlamaya
yoksa kapatıp
bütün sayfalarını defterlerin
o en büyük yargıç
tarihe mi bırakmalı
kırılmasını kalemin
ölüm cezası veren bir yargıç edasıyla

XII

yine paketler boşaltıyorum
en ucuzundan sigaraların
kendime mi kızmalıyım
yoksa başkalarına mı yüklemeliyim sorumluluğu
mektupları da yırttım
bir adres defterim de yok artık
- ne kadar da saçma geliyor şimdi
bir zamanlar her bir pulunu
özenle biriktirdiğim şu pul koleksiyonu
postacı da çalmıyor artık kapımı
bütün kapıları kilitleyip
denize attım anahtarları
koskocaman
"yasak" yaftası astım
yasaklar ülkesinde
boyunlarına kapıların

duyuyorum anlıyorum
bir şeyler kokuyor
bir şeyler çürüyor bir yerlerde

bu köhnelik
bu çürümüşlük içinde

sorguya çektiler
bodrumlarda çatı katlarında
caddeleri sokakları sokak taşlarını kaldırımları
pörsümüş yaşlı bir sokak yosması gibi
yarı baygın bakan
loş ışıklar altında

sorguya çekiyor şimdi yaşam
biz sabahlarken
kış kıyamet gecelerde
güneşi köşebaşında doğurup
köşebaşında batırırken
alanlarda kanımıza tuz dökülüp ekmek banılırken
perde arkasından bakanları
balkonda çiçek sulayanları
sabah sekiz akşam beşçileri
dokunmayan yılanı bin yıl yaşatanları

çiçek sulamaya zamanı yokmuş artık
kat kat ucuz malzemeli abartılmış makyajıyla
parkta sigara tütürüp
"yerin yoksa şurada bir otel var. Para peşin" demekten
diğerinin yılan emiyormuş her gün kanını
bir diğeri bir ilmikte son vermiş
sabah sekiz akşam beş sefil yaşamına

Hasan Kaplan

Şimdi Birer Kamikaze Kuşlar

gitme katilim olursun
ölürüm yalnızlığında sensizliğin
solar saksıda çiçekler
kuşlar terk eder bu kenti

hayallerini ve onurunu yitirmiş
hakarete uğramış bir doğulu gibi bu kent
intiharına soyunmada çaresizliğinin
bulvar panolarında ölüm fermanları
kuş kapanı her sokak kendi cürümünce
sımsıkı kapatılmış kapılar
kapkara yas perdeleri pencerelerde

umursamazlığının yükünü denk etmiş bu kentin insanları
nereye baksam ölüm fermanı yasak yaftası
gülmek konuşmak sevmek yasak
ve uzayıp giden listeler
insanlar arasında kafdağları
bütün yüzler yabancı
bütün gözler kaçak
firari bir eşkıyadır sözcükler
ikircimli tetikte ürkek

ya "bir dağın tarihi nasıl yazılır" ozan
yüreği mahpus olanlarca
artık neye yarar yenik orduların görkemine methiyeler dizmek
ne yi gizler ki eski görkemi yeniklerin
en yakınlarınca taşa tutulup lanetlenirken

şimdi hangi defterlere neyin hesabını tutmalı
bir bir kırılıyorken cüppeli ellerde kalemler
fare misali terk ederlerken gemilerini kimi kaptanlar
ve en bıçkın gözü pek tayfalar
pazarın en ucuz metasına dönüşürken yüce değerler
neden'i nasıl' niçin' i sormak yada kör olmak kolay
önce kendinden başlamalı sorguya insan

git öldüm senli terk edilişlerin yalnızlığında
solsun hangi baharı muştular ki
el bebek gül bebek saksıdaki çiçek
son çırpınışlarda artık
şimdi birer kamikaze kuşlar

Hasan Kaplan

Treni eyrek Gee ölüme eyrek Var

uçurumun kıyısındaım
bir adım atsam
sonsuzluğuna karışacağım sonsuzluğun
bu tik-taklar da ne
korkusu mu yüreğimin
yoksa yeni milatlarda mı saatler

öylece duruyorum gözlerim boşluğa asılı
treni çeyrek geçe
ölüme çeyrek var

köprüleri atılmış bütün bilinmezlerin
yolları düğüm düğüm
kapıları kapalı
'meraktır' demiş filozof
'insanı insan yapan mağaradan kurtaran'
merak da anlamsızlaşıyor gitgide
büyüdükçe uçurum
uçurumla birlikte yüreğimdeki boşluk
ölüme çeyrek kala
treni çeyrek geçe

Hasan Kaplan

Yağmurla Gelen Adamlar

yağmurlu gecede geldiler
gelip yağmur altında
karanlıkta durdular
yiğitliğimizi
korkaklığımızı
umutluluğumuzu
çaresizliğimizi seyrettiler gece boyu
onlar mı hiç konuşmadı
bizler mi anlayamadık
sonra gün doğmadan
çekip gittiler yağmurla
onlar gitti
biz yiğitliğimizle
korkaklığımızla
umutluluğumuzla
çaresizliğimizle
tarlalarımıza fabrikalarımıza
sokaklarımıza evlerimize döndük
o yağmurlu geceden sonra
bir daha kimse görmedi onları
onlara yağmurlu geceden sonra
bir daha kimse görmedi onları
onlara yağmurla gelen adamlar dedik
türküler yaktık
onlar mı dilsizdi
bizler mi sağır

Hasan Kaplan

Yanıtsız Sorular

I

her akşam
her akşam kendi yağmurlarıyla ıslanır gözlerim

her akşam
her akşam umudun ufkuna saplanır bakışlarım

her akşam
her akşam bir sonraki
bir sonraki güne ertelenir gülüş

peki bu neyin diyeti
ödenen onca diyetten sonra
yitik kuşağı miyiz bir sürecin
tüm aramalara rağmen bulunamayan
yoksa kendimizce de aforoz edilmiş
bir lanetliler kafilesi miyiz
hiç varılamayan limanlara yolculuk eden

II

bir yargılamadır sürüyor
sanığı belli
yargıçları belirsiz
yargıçları herkes
yargıçları kendileri
hüküm elastiki
oysa
ne düşler kurulmuştu
başlarken yeni milat
açılırken üzerimize kapatılmış
kırk kapı kırk kilit
sanırım en büyük yanılığımız
açılırken kapandığını
fark etmeyişimizdi
kapıların

Hasan Kaplan

Yoksun

YOKSUN

yoksun
dudaklarımda asılı kaldı gülüşüm hüzne
yağmur yüklü bulutlar geçer gözlerimde
zamanlı zamansız
uzansam tutacağım şimşekleri
koptu kopacak içimde bir fırtına

yoksun
issiz sokakları yüreğimin
her köşe başında bir harami volta atar
basmış ayakkabılarının topuklarına
dövmeli kollarıyla tespih sallayarak

yoksun
düşlerim sarhoş hayallerim kırık dökük
bir cellat sırtıyor içimde
yüreğimin yangınına
şarap yudumlayarak

hadi gel
korkuyorum karanlıklardan
hiçbir şeyin tadı yok
paket paket tükettiğim tütünlerin bile
hadi gel

Hasan Kaplan

Zaman

ZAMAN

“Zaman her şeyin ilacıdır”
Sağaltır en onulmaz yaraları
Bir varmış bir yokmuş olur
yüreğinde ihanet hançerlerinin açtığı yaralar

Hasan Kaplan

Zordur

ZORDUR

Zordur bu ÷lkede bazı Şeyler olmak.
iŐçi olmak gibi
yaŐamı yaratırsın ama
zordur onu yaŐamak
zordur s÷m÷r÷lmek
iliklerine kadar

Örneğin
tek tornadan çıkmıŐ gibi değilsen
biraz farklıysan genelden
ters d÷Őüyorsan d÷Őüncelerin. Statükoya
muhalıfsen
işte o zaman yandın
zordur bu ÷lkede yaŐamak

Zordur memur olmak, öğrenci olmak
iŐsiz olmak
hele kadın olmak zorların zorudur
büt÷n zorluklara iki kez katlanmak zorundasın kadınsan
Eksik eteksin, elin kiri.
Metasisin en hayvani cinsel arzuların
Namususun herkesin göz diktiği
ve en sadık bekçisi olmalısın onun
Anasın büt÷n faturaları ödeyen
hiç taraf olmadığın halde savaŐlarda
hep yenilensindir
Zordur kadın olmak
Ana olmak

Hasan Kaplan

Zümrüdüanka

ZÜMRÜDÜANKA

Yağmurlarında ıslanıp
şimşeklerine tutulduğum
deli sevdalarım oldu hep
Hep birdenbire dolup birdenbire boşaldı
zembereği yüreğimin
Hep bir yerlere yetişme telaşında yaşadım aşklarımı
hiçbir şeyi kaçırmadan
hiçbir şeyi atlamadan
her aşk bir milattı
her ayrılık cehennemim oldu
hep doğdum zümrüdüanka misali
kendi küllerimden.

Hasan Kaplan